

O gradnji knjižnice na Škofjeloškem

Knjižnica Ivana Tavčarja Škofja Loka je med Ločani prav gotovo ena najprepoznavnejših kulturnih ustanov. Med njenimi obiskovalci, bralci ali tistimi, ki radi prihajajo na številne prireditve, je več kot polovico prebivalcev Občine Škofja Loka. Zato si zagotovo zasluži prostore, za kakršne si njeni zaposleni prizadevajo že desetletja in desetletja. Kako znano zvenijo besede, zapisane v poročilu knjižničarja Franceta Kalana iz leta 1948:

... Ker se po Loki že nekaj šušlja, da bomo začeli v tem letu graditi nov fizik kulturni dom skupno s kulturnim, a za 1949. leto da je predviden tudi združni dom, menim, da bi bilo umestno, če bi vse tri gradnje združili v eno samo. Ta dom ali palača mora biti res najvidnejša stavba vse Loke ...

Pa več kot dvajset let pozneje v LR iz leta 1970 v prispevku Janka Kreka še vedno lahko preberemo:

... Želimo pa tudi, da Ločani ne bi še petindvajset let (kot doslej!) čakali na nov kulturni dom ali kulturno središče ali kakorkoli že imenujemo to dolgo pričakovano zgradbo, v kateri bi naše svoj končni dom vse kulturne dejavnosti našega mesta ... tudi knjižnica ...

Ana Florjančič ob petdesetletnici knjižnice leta 1995 potrebo po gradnji knjižnice utemeljuje:

... Knjižnica je kot objekt posebnega pomena za samo mesto, tega se zavedajo povsod po svetu, zato namenjajo knjižnicam izbrano lokacijo in reprezentančni videz ... Zato ji morata tudi mesto in Občina Škofja Loka nameniti izbrano lokacijo in seveda z okoljem ujeto lepo zunanost ...

Tudi župan Občine Škofja Loka v jubilejnem zborniku Knjižnice na Škofjeloškem iz leta 1995 zapiše:

... Knjižnica pomeni stalni izvir znanja, mesto srečevanja in organiziranega kulturnega življenja. Osrednji problem knjižnice v tem trenutku je seveda njeno nerešeno prostorsko vprašanje. Vsakomur je jasno, da najemni prostori v Šolski ulici ne zadoščajo, in da je potrebna takojšnja rešitev.

In sedaj v letu 2007 – kaj naj zapišem?

Škofjeloška knjižnica je še vedno v Šolski ulici: imenitna lokacija, vendar razmere v njej, neznosna prostorska stiska – za obiskovalce in za zaposlene – že dolgo ne omogoča izpolnjevanja temeljnih nalog sodobne knjižnice.

Kaj se je dogajalo v zadnjih dveh desetletjih, naj ponazorim kronološki pregled prizadevanj za nove knjižnične prostore.

- 1986 – Strokovni svet za knjižničarstvo Slovenije je opozoril Občino Škofja Loka – ustanovitelja knjižnice, da njena knjižnica ne izpolnjuje prostorskih pogojev za opravljanje funkcije matičnosti. Na to je OKS Škofja Loka podal pisno izjavo, da bodo do leta 1990 knjižnici minimalni prostorski pogoji zagotovljeni.
- 1990 – Izdelan je idejni osnutek prostorske ureditve knjižnice s prizidkom k obstoječim prostorom (pripravi ga Projektivni biro Škofja Loka), ki pa ga je IS Škofja Loka zavrnil.
- 1991 – Ravnatelj knjižnice Ludvik Kaluža pripravi Programske in prostorske zasnove preureditve Knjižnice Ivana Tavčarja Škofja Loka, upošteva število in strukturo prebivalcev na območju delovanja knjižnice, standardom ustrezno število enot knjižničnega gradiva in izpolnjevanje vseh nalog.
- 1992 – IS Škofja Loka sprejme sklep, da se objavi javni razpis za izdelavo idejnih projektov za knjižnico na dveh lokacijah: Sokolski dom in Vojašnica.
- 1993 – IS Škofja Loka izbere kot najugodnejša ponudnika za izdelavo idejnih projektov: Sokolski dom na Mestnem trgu – Studio Mušič iz Ljubljane ter Vojašnica – Arhitekturni biro iz Kranja, ter z obema podpiše pogodbo. Idejna projekta sta izdelana še istega leta. IS se je odločil, da nadaljuje s pridobivanjem ustrezne dokumentacije za knjižnico v Sokolskem domu. Sledi vrsta zapletov okrog lastništva, odkupa, spomeniškega varstva.
- 1994 – IS Škofja Loka sklene, naj sekretariat za družbeni razvoj naroči izdelavo novega idejnega projekta v skladu z dogovorjenimi usmeritvami, ki so jih oblikovali delavci knjižnice, predstavniki spomeniškega varstva in strokovni sodelavci občine. Do realizacije tega sklepa pa ni prišlo kar nekaj let.
- 1995 – Svet knjižnice predlaga ustanovitev gradbenega odbora kot posvetovalnega telesa, imenuje njegove člane – ugledne strokovnjake bibliotekarske, gradbeno-arhitekturne stroke in predstavnike Krajevne skupnosti Škofja Loka – Mesto in Kamnitnik (Jože Albreht, dr. Branko Berčič, Ivan Irfner, Ludvik Kaluža, Janez Komar, Ana Florjančič, Matjaž Eržen, Mateja Gartner), ki se aprila tega leta sestanejo na 1. seji z namenom, da pospešijo postopke pri izbiri lokacije in načrtovanju gradnje knjižnice; gradbeni odbor si zada za cilj čim prejšnjo učinkovito, strokovno, racionalno in časovno sprejemljivo rešitev problema knjižničarstva v Škofji Loki.
- 1997 – V tem letu je znova oživila ideja o adaptaciji bivalnega dela nekdanje vojašnice za potrebe knjižnice. Potem ko je postalo lastnik dela kasarniškega kompleksa ministristvo za kulturo, se je zdela rešitev prostorske problematike Knjižnice Ivana Tavčarja, ki je bila v loškem prostoru prisotna že vrsto let in se je z rastjo obsega strokovnega dela knjižnice in njenih dejavnosti hitro povečevala, že zelo blizu. – Pa vendar ni bilo tako!
- 1998 – Lokainvest Škofja Loka izdelava projektno nalogo z namenom, da presodi, ali bodo prostori nekdanje vojašnice po končani adaptaciji primerni za knjižnično dejavnost. Hkr-

ti je naloga predstavljala tudi osnovo za pripravo nadaljnje investicijske dokumentacije, kajti natančno je opredelila kriterije, ki so za realizacijo investicije najpomembnejši, in sicer: ustrezna lokacija, zadostna površina prostorov, stroški investicije in terminski plan.

Na javnem razpisu za izdelavo PGD/PZI dokumentacije leta 1998 je bil med prijavitelnimi izbran Arhitektni biro Kranj, ki naj bi izdelal idejni projekt, do česar pa ni prišlo, zato se je investitor Občina Škofja Loka leta 2001 odločila za ponovni razpis za izdelavo PGD/PZI. Med osmimi ponudniki je bil izbran projekt Arhitekturnega biroja ARHE iz Ljubljane. Vodja projekta, Robert Potokar, u. d. i. a, takole oriše projekt adaptacije vojašnice za potrebe škofjeloške knjižnice.

NOVA KNJIŽNICA IVANA TAVČARJA ŠKOFJA LOKA

Opis arhitekturne rešitve

Projekt nove Knjižnice Ivana Tavčarja Škofja Loka je narejen na osnovi potrjene idejne rešitve iz septembra leta 2001 ter izvedbenega projekta iz novembra leta 2001. Torej mineva že sedmo leto od nastanka projekta, ki še vedno ni doživel realizacije. Pa se spomnimo, kako projekt nove knjižnice izgleda. Bo mogoče letos prišlo do končne uskladitve in se bo pridobilo gradbeno dovoljenje in začelo z gradnjo.

Naslednji deli prispevka so povzetki iz tehničnega poročila, za boljšo predstavbo izgleda nove knjižnice pa je priloženega tudi nekaj slikovnega materiala.

Računalniški prostorski prikaz nove knjižnice - zunanost (B. Budja)

Splošno

V sklopu preureditve vojašnice v Škofji Loki se poleg že adaptiranega dela, namenjenega Sodišču, in osrednjega dela, namenjenega Centru za socialno delo, njegov skrajni zahodni del nameni novim prostorom Knjižnice Ivana Tavčarja. S tem bo dobila stavba svoj dokončni program.

1. Arhitekturna zasnova

Prenova obstoječega objekta izhaja iz dejstva, da se v некоč zaprti introvertiran objekt vojašnice vstavi nov prostorski in vsebinski program, ki s svojo strukturo kaže na sodobnost, odprtost knjižnice, kakršna naj bi bila v novem tisočletju. Obstoječa fasadna lupina se ohrani, medtem ko se notranje stene in plošče v celoti odstranijo, s tem se pridobi dodatna kvadratura, predvsem pa se omogoči večja fleksibilnost prostora, ki ga sedanja razporeditev notranjih sten ne omogoča.

Nova nosilna konstrukcija je zasnovana na principu nosilnega armiranobetonskega konstrukcijskega skeleta, ki je vstavljen v obstoječo fasadno lupino. Nove plošče so izrezane ob stopniščih, kar omogoča večjo zračnost prostora in večjo vizualno povezanost posameznih etaž, hkrati pa ustvarja vtis atraktivnosti prostora. Za potrebe knjižnice se rekonstruira vse štiri obstoječe etaže: klet, pritličje, nadstropje in mansarda.

Obstoječa fasadna lupina ostane nespremenjena v svoji arhitekturni členitvi razen v severnem delu, kjer so predvidene nove okenske odprtine. Le te so na severni strani na dvorišču podobne obstoječim, v delu, kjer je sedanja severna fasada zaprta, pa se naredi vertikalni rez s stekleno cezuro, ki se odpira na park. Dodatno se odpre tudi zahodno fasado nad glavnim vhodom z vertikalno zasteklitvijo. Poseg v zunanost objekta pomeni tudi dodatek v obliki tovornega dvigala – stolpa na severni dvoriščni strani ter stebrov na zahodni strani, ki nosijo steklen nadstrešek pred glavnim vhodom. S tem je nakazan glavni vhod v knjižnico in urbanistična os, ki se odpira proti staremu mestnemu jedru in loškemu gradu, na drugi strani bivše vojašnice pa se linija stebrov izteče v drevored v parku. Knjižnica in renaturalizirani prostor nekdanje vojašnice dobi tako mentalno povezavo z mestom.

2. Opis namembnosti novih prostorov knjižnice

Zahodni del objekta vojašnice je skoraj v celoti namenjen novim prostorom knjižnice, razen manjšega dela kleti in mansarde.

Klet

Dostop v kletne prostore knjižnice je preko glavnega vhoda iz pritličnega nivoja, stopnišča ali osebne dvigala do kletnega foyerja iz katerega je vhod v večnamensko dvorano, ki jo je možno deliti na pravilnično sobo in dvorano. Iz pravilnične sobe vodijo stopnice v pritličje na območje mladinskega oddelka. V sklop servisnih prostorov v kleti spadajo: čajna kuhinja ob stopnicah, dvoje skladišč z dostavo preko zunanjega tovornega dvigala ter ženske in moške sanitarije. Ob sanitarijah je prostor klimatske strojnice, s postavljenim klimatom za prezračevanje dvorane in zaprtih prostorov.

Pritličje

Glavni vhod v knjižnico je centralno v osi čelne fasade, preko vetrolova in enoramnih stopnic dvignjenega pritličja. Dostop za invalide in osebe z otroškimi vozički je preko osebne dvigala ob vhodu. Na vhodnih stopnicah je predvidena postavitev doprsnega kipa Ivana Tavčarja. Ob vhodnem delu je lociran informacijski in izposojevalni pult, levo od pulta je predviden mladinski oddelek, desno od pulta pa gradivo za odrasle. Desno od vhoda so postavljene mizice za listanje dnevnih časopisov. Za glavnimi stopnicami v nadstropje je prostor za avtomate s pijačo ali prigrizki. V nadaljevanju je locirana avdio soba, zaprti prostor za zaposlene, odprti kotichek za najstnike ter sklop sanitarij za odrasle (za invalide, moške, ženske in prostor za čistila). V "žepu" je predviden dodaten vhod v kletne in mansardne prostore, to stopnišče pa je namenjeno tudi požarnemu izhodu iz knjižnice. Ob stopnicah je locirano priročno skladišče.

Delovno mesto za slepe in slabovidne je postavljeno blizu izposojnega pulta.

Skupno je v pritličju predvideno 70 čitalniških mest za uporabnike, od tega 22 z računalniki.

Računalniški prostorski prikaz nove knjižnice - notranjost (B. Budja)

Nadstropje

Prostori v nadstropju so dostopni preko glavnega enoramnega stopnišča. Glavni informativni pult je lociran v vogalu, enako kot v pritličju. V "večjem žepu" je prostor namenjen strokovni literaturi, dvema zaprtima študijskima celicama ter zaprtemu prostoru za zaposlene. V nadaljevanju glavnih stopnic je oddelek za leposlovje, ki se zaključuje z zaprto študijsko čitalnico. Evropski kotiček je predviden v študijski čitalnici.

Skupno je v nadstropju predvidenih 100 čitalniških mest za uporabnike, od tega 27 z računalniki.

Mansarda

V mansardi so predvideni prostori za upravo in obdelavo gradiva. Tukaj bodo še sejna soba za 20 ljudi, garderoba, čajna kuhinja in spominska soba Ivana Tavčarja s posebnim gradivom (domoznanstvo). V vogalu proti notranjemu dvorišču je prostor plinske kotlovnice. Del mansarde je namenjen dodatnim prostorom za potrebe drugih kulturnih ustanov občine. Le ti so dostopni po svojem stopnišču, ki služi tudi kot požarno stopnišče za knjižnico. Uporabniki pa lahko uporabljajo skupne sanitarije s knjižnico.

3. Statična zasnova

Izbran je armiranobetonski sistem s pravokotnimi stebri, ploščami večje statične višine, z nosilci in togimi dvigalnimi jedri. Nosilne stene dvigalnega jedra so debeline 20 cm, AB stebri so dimenzij 35/60 cm, v mansardi pa 35/35 cm. AB plošče nadstropij so debeline 20 ali 25 cm. Stopnišča so dvoramna, armiranobetonska in lita na licu mesta, kakršno je tudi enoramno glavno stopnišče. Temelji pod stenami so pasovni, medtem ko so temelji pod stebri točkovni, s tem da se združujejo s temeljnimi gredami.

Konstrukcija ostrešja je iz lesene konstrukcije postavljene na betonske stebre ali betonske nosilce. Nosilna konstrukcija steklenega nadstreška pred vhodom je jeklena, nosilci so vpeti na fasadni zid ter na betonske stebre pred vhodom.

4. Uporaba materialov

Streha

Obstoječa streha se odstrani in nadomesti z novo strešno konstrukcijo in strešno kritino. Nova streha je po višini, obliki in naklonu 32° enaka obstoječi. Obrobe, prekritje obstoječega venca in vertikalni odtoki so iz bakrene pločevine. Kapa dvigalnega jaška je obložena z bakreno pločevino na lesenem opažu.

Stekleni nadstrešek pred vhodom je iz lepljenega stekla, pritrjenega preko inox distančnikov na jekleno podkonstrukcijo. Enako sta obdelana manjša nadstreška nad stranskima vhodoma.

Fasada

Obstoječa fasada vojašnice se ohrani, dodatno se izolira s toplotno izolacijo, ki se jo omeče s klasičnim zaglajenim ometom ter finalno slika po barvni študiji.

Okna

Obstoječe okenske odprtine se ohranijo, okenski okvirji in okenska krila pa se nadomestijo z novimi. Nova okna so iz aluminijastih okvirjev s prekinjenim toplotnim mostom, barvana po barvni študiji. Na oknih pritličja in nadstropja na južni in zahodni strani so predvidena zunanja screen senčila – zložljive markize na ročno upravljanje iz notranjosti. Nad vhodnim delom fasade pa so v novih vertikalnih okenskih odprtinah na zunanji strani predvideni avtomatski screen roloji.

Okna v kletni dvorani so izvedena kot svetlobnik s svetlobnim jaškom, ki omogoča dostop večje količine svetlobe.

Obdelava prostorov in sten

Notranje opečne stene so ometane, plošče in nosilci nove betonske konstrukcije so obdelani v vidnem betonu, nosilni stebri so barvani.

Stene predelnih sten so iz knauf plošč, bandažirane in finalno slikane. V avdio-video sobi, v študijski čitalnici, sobah za zaposlene ter v mansardnih stenah na hodniku so predvidene nadsvetlobe.

Steklene stene so iz kaljenega stekla ali protipožarnega stekla v kovinskih okvirjih.

Tlaki

Notranje komunikacije so na stopnicah in vhodnem delu tlakovane s kamnitimi ploščami iz hotavelskega marmorja. V ostalih prostorih knjižnice v pritličju in nadstropju je predvidena talna guma, v avdio-video sobi iglični pod, v kletni dvorani in pravljlični sobi ter upravnih prostorih v mansardi pa klasičen parket. V servisnih prostorih je betonski estrih finalno obdelan kot samorazlivni epoksi tlak.

Spuščeni stropovi

V knjižnici so predvideni spuščeni stropovi v vseh prostorih razen v skladiščih in servisnih prostorih. V kletnem delu objekta je predviden strop pred dvorano, v dvorani in pravljlični sobi kot lesen kasetiran strop v akustični izvedbi. V sanitarijah je spuščeni strop armstrong plošče. V pritličju in nadstropju pa je strop sestavljen iz lesenih lamel, izveden kot akustični perforiran strop z dodano zvočno izolacijo in z vstavljenimi svetili.

V mansardi je pod leseno konstrukcijo ostrešja predviden mavčni spuščeni strop. V stropu mansarde se izvedejo tudi požarne kupole, ki so hkrati tudi svetlobniki.

Dvigala

Predviden je varčnejši sistem dvigal, ki ne potrebujejo klasičnih hidravličnih ali električnih strojníc. So samopogonska z elektromotornim pogonom, vgrajenim direktno v jašek dvigala, z možnostjo višjega dviga.

Tovorno dvigalo za knjižnico je na dvoriščni strani v betonskem jašku ob fasadi, osebno dvigalo pa ob vhodu prav tako v betonskem jašku, dimenzije kabine 110/140 cm. Stene betonskega jaška so obdelane kot vidni beton s kamnitimi špalctami ob dvigalnih vratih. Kabina dvigala pa je izvedena v polirani nerjavni pločevini v kombinaciji z ogledali.

Stopnice in ograje

Stopnišča so armiranobetonska in lita na licu mesta. Obložena so z nedrsečimi kamnitimi ploščami iz hotaveljskega marmorja.

Ograja na stopnišču je kovinska, zvarjena iz inox profilov in sidrana v betonsko konstrukcijo. Višina ograje je 110 cm. Steklena ograja vhodnih in glavnih stopnic ter galerij je iz kaljenega stekla, vpetega v inox nosilni profil.

Vrata

Vrata na stopniščnem jedru so steklena v kovinskem okvirju (požarno odporno steklo), ostala vrata so lesena, furnirana ali pa kovinska v servisnih prostorih. Vrata v sejno sobo, spominsko sobo Ivana Tavčarja so steklena, sekurit steklo brez okvirjev in talnim zapiralom.

Vhodna vrata v vetrolovu so avtomatska drsna, medtem ko so vrata na dodatnih vhodih na severni strani narejena kot masivna lesena vrata z vertikalnimi deščicami.

Drsna stena – vrata, ki ločujejo dvorano od pravljичne sobe, so zvočno tesnilna, v vodilih na tleh in stropu.

5. Požarno varstvo

Zagotovljene so cvakuacijske poti iz posameznih etaž (požarna stopnišča) in intervencij ski dostop, ki poteka s Partizanske ceste in dvorišča na severni strani.

Del knjižnice je samostojen enoten požarni sektor, znotraj katerega so ločene posamezne požarne celice (skladišča, strojnica, kotlovnica, požarno stopnišče). Predvideno je notranje in zunanje hidrantno omrežje. Nad stopniščema so v zadnji etaži v strehi predvidene požarne kuple za odvod dima.

6. Instalacije

Strojne instalacije

Prezračevanje in hlajenje

Klimatska strojnica (za potrebe dvorane v kleti) je nameščena v kletnem delu. Zajem zraka je z dvoriščne strani, izpust pa v zunanjo ureditev na južni strani. Prezračevanje (kot tudi ogrevanje in hlajenje) dvorane in pravljичne sobe se vrši z dovodnimi in odvodnimi kanali in difuzorji v spuščnem stropu. Prezračevanje zaprtih prostorov (sanitarije) je prisilno z dovodnimi in odvodnimi ventilatorji in odvodom preko vertikalnih jaškov na streho. Ostali prostori knjižnice se prezračujejo naravno preko oken.

Hlajenje prostorov knjižnice je predvideno s split sistemi: notranjimi stropnimi enotami ter namestitvijo zunanjih enot na podest ob dvigalnem jašku. Medtem ko je za hlajenje in ogrevanje pisarn predviden sistem prostostoječih kovektorjev ob zidu.

Ogrevanje

V knjižnici je predviden klasičen sistem ogrevanja z radiatorji, razen v kletni dvorani. V pritličju in kleti je pod kamnitim tlakom na vhodnem delu predvideno talno gretje.

Vodovodne instalacije

Poleg vodovnih instalacij za potrebe sanitarij, čajnih kuhinj so predvideni tudi notranji hidranti. Predvidena je fekalna in meteorna kanalizacija.

Elektroinstalacije

Glavna razvodna omara je predvidena v kleti, pred prostorom klimatske strojnice ob stopnišču, razdelilne omarice po nadstropjih so v skladiščih. Vertikalni razvod instalacij je skrit v opečnih zidovih, horizontalni razvod instalacij je pod betonsko stropno ploščo v spuščnem stropu.

V mansardi so predvideni parapetni kanali, medtem ko so v prostorih knjižnice predvideni talni kanali s priključnimi talnimi dozami.

Luči so predvidene v spuščnih stropovih, kot prostostoječe linijske luči v kombinaciji s točkovno osvetlitvijo.

Za osvetlitev zunanosti so predvideni reflektorji na dvoriščni fasadi; južna fasada ob Partizanski cesti je osvetljena s talnimi svetili, medtem ko je zahodna fasada osvetljena posredno s svetili, pritrjenimi na betonske stebre pred fasado.

7. Prometna ureditev

Promet poteka po Partizanski cesti z dostopom mimo glavnega vhoda v knjižnico. Za objektom so na dvoriščni severni strani predvideni parkirni prostori.

V sklopu že izdelanega projekta zunanje ureditve je predvidenih ca. 70 skupnih parkirnih mest za potrebe prenovljene stavbe vojašnice (sodišče, center za socialno delo in knjižnica).

8. Zunanja ureditev

Pred glavnim vhodom je predvideno tlakovanje s kamnitimi ploščami. Ob zahodni fasadi je v cezuri med kamnitim tlakom in fasado predvideno nasutje prodca, v isti širini so predvideni novi svetlobniki za kletna okna dvorane in pravljicne sobe. Med svetlobniki je v enem delu prostor za stojala za kolesa, v drugem delu pa sta postavljeni dve kamniti klopci iz hotaveljskega marmorja.

Pred vhodom so postavljeni nosilni betonski stebri, ki so do višine 2,00 m obloženi z Alu pločevino, nosijo pa steklen nadstrešek in zunanja svetila. Ob fasadi je predviden prostor za kolesa ter kamnite klopcе za sedenje.

Ob dvigalnem jašku na dvoriščni strani se izvede nakladalna betonska rampa ter zidec, za katerim je predvideno kontejnersko mesto.

Ob Partizanski cesti se obstoječe cipse odstranijo, med novim pločnikom in južno fasado knjižnice se izvede zelenica in 50 cm pas prodca ob fasadi.

Robert Potokar, u. d. i. a.

Še nekaj podatkov o projektu in njegovih izvajalcih:

Skupina arhitektov, ki je sodelovala pri izvedbenem projektu:

Robert Potokar (vodja projekta), Maja Slapernik, Blaž Budja ter Mateja Kos, ki je sodelovala pri idejni zasnovi.

Digitalna priprava načrtov in perspektivni prikazi: Blaž Budja

Netto površine po etažah

klet	733,95 m ²
pritličje	762,47 m ²
nadstropje	726,25 m ²
mansarda	745,45 m ²
skupaj	2968,12 m ²
Skupaj netto površina prostorov knjižnice:	2268,02 m ²

2002 – Občinski svet Občine Škofja Loka soglasno potrdi Investicijski program za pridobitev prostorov za Knjižnico Ivana Tavčarja v Škofji Loki, ki ga je izdelal Lokainvest, d. o. o., januarja 2002.

Sledijo prizadevanja tako Občine Škofja Loka kot Knjižnice Ivana Tavčarja Škofja Loka za ureditev lastništva oziroma podpis najemne pogodbe z Ministrstvom za kulturo za prostore, namencjene knjižnici. Po sprejetju zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK) konec leta 2002, ki omogoča neodplačni prenos javne kulturne infrastrukture z države na drugo pravno osebo javnega prava ali na ustanovo, če je to v javnem interesu, je Občina Škofja Loka takoj pričela postopek za neodplačni prenos objekta dela vojašnice na Občino Škofja Loka.

2003 – Vlada RS sprejme sklep, po katerem je del objekta nekdanje vojašnice v Škofji Loki določen za javno kulturno infrastrukturo na področju kulture za namen ureditve prostorov knjižnice.

2004 – Knjižnica Ivana Tavčarja Škofja Loka prične z zbiranjem podpisov – peticijo za čimprejšnjo izgradnjo nove knjižnice, kajti postopkom za neodplačni prenos lastništva dela centralnega objekta vojašnice v Škofji Loki ni videti konca. Že dolgo so bili pripravljene gradbeni načrti, izbran je bil izvajalec del, pridobljena vsa soglasja, ni pa bilo za začetek del potrebnega gradbenega dovoljenja, ker s strani države ni bil realiziran zakonsko že urejen prenos lastništva dela stare kasarne na Občino Škofja Loka oziroma Knjižnico Ivana Tavčarja Škofja Loka. Skratka, teklo je že drugo leto, ko so počasni administrativni postopki preprečevali, da bi se nujno potrebna gradnja končno pričela. Skoraj 5000 podpisnikov peticije podpre knjižnico v njenih prizadevanjih za pospešitev postopkov na državni ravni in pridobitev vsega potrebnega za začetek gradbenih del. Posledica peticije je tudi pogovor na Radiu Sora v decembru 2004, v katerem Irena Ložič z Ministrstva za kulturo zagotovi, da naj bi bil postopek prenosa lastništva objekta z ministrstva na knjižnico izpeljan v roku treh mesecev.

Pa nič! Le številni uradni dopisi na različne naslove, telefonski pogovori, sestanki s škofjeloški poslanci Državnega zbora, številna elektronska sporočila, ... In potem

12. 10. 2005 – obisk ministra za kulturo dr. Vaska Simonittija in njegovo zagotovilo, da bo storil vse, da se prenos lastništva čim prej uredi.

22. 12. 2005 – Vlada RS sprejme sklep o neodplačnem prenosu javne kulturne infrastrukture med ministrstvom za kulturo in Knjižnico Ivana Tavčarja Škofja Loka. Podpisnika pogodbe sta minister za kulturo dr. Vasko Simonitti in v. d. direktorice knjižnice Marija Lebar.

2006 – Po soglasju občin – ustanoviteljic knjižnice k sklenitvi pogodbe, podpisu pogodbe obeh strani, vknjižbi lastninske pravice za knjižnico je **13. junija 2006 Knjižnica Ivana Tavčarja Škofja Loka postala lastnik prostorov v zahodnem delu bivalnega objekta nekdanje vojašnice.**

Tako je bil storjen velik korak na poti reševanja prostorske problematike škofjeloške knjižnice. Sedaj je potrebno storiti še naslednje na poti uresničevanja projekta za nove prostore matične knjižnice v Škofji Loki, utemeljenega z normativi in standardi, ki upoštevajo razvoj knjižnice v naslednjih desetletjih, in ki pomenijo zagotovitev pogojev za izpolnjevanje temeljnih nalog knjižnice, zagotavljanje demokratičnosti dostopa do vseh vrst znanj in informacij vsakomur, brez razlik, ki pomenijo povečanje kakovosti življenja posameznika in skupnosti, krepitev kulturnega življenja, razvijanje pismenosti in konec koncev tudi okrepitev gospodarstva, kar nam izpričujejo tuje izkušnje.

Vendar pa naša prihodnost ni samo v uspešnem gospodarstvu, predvsem nas bo ohranjalo zajemanje iz skupnih tradicionalnih vrednot, ki povezujejo posameznike in narode. Pomembna vrednota slehernega naroda je jezik, jezik, ki ga ohranja knjiga. Kajti kot pravi pisatelj Drago Jančar v knjigi *Upor bralcev*:

Branje je nastajanje in soustvarjanje novega sveta, lastnega sveta, zmeraj znova. Skozi petindvajset črk slovenske abecede ali poljubno število črk ali pismenk katerega drugega jezika nam je dano potovati in leteti, spoznavati in slutiti, misliti in hrepeneti.

Radosti branja, čudežnosti knjige se torej tudi v današnjem času – času, ki mu pravimo obdobje informacijske družbe, obdobje vladavine svetovnega spleta – ne odrecimo, ne danes, ne jutri, zato poskrbimo, da bo njeno mesto v prostoru, ki si ga zasluži, kot si ga zaslužijo tudi bralci.